

in Posavju /20a, 22a/ imamo po dve možni izbiri). Opisi posameznih točk so razvrščeni po gorovjih in na koncu je abecedni seznam, da lahko točko hitro najdemo. Vodnik ima 20 perorisb, 7 zemljevidov in eno fotografijo, na ovitku pa dva barvna posnetka, delo avtorja vodnika. Na notranji strani platnic spredaj in zadaj je zemljevid Slovenije z vrisanimi točkami. Tako lahko po vodniku seže oni, ki želi to pot prehoditi, ali oni, ki želi na kak vrh ali do kočice, ki nima opisa v drugem planinskem vodniku. To velja za del Dolenjske, Bele Krajine, Notranjske in Primorske. Morda bomo kdaj dobili tudi za ta območja tanjše ali debelejšje planinske vodnike, s katerimi bi končno pokrili vso državo. Na koncu vodnika je navedena vsa literatura, ki jo lahko s pridom uporabimo skupaj z ustreznimi planinskimi zemljevidi.

B. J.

Alpinistična šola

Planinska založba je kot 126. natis izdala drugo, popravljeno in razširjeno Alpinistično šolo. Zbral in uredil jo je **Tone Golnar**. Prva izdaja je služila od leta 1979, druga je razmnožena v 500 izvodih, kar se mi zdi prav pri današnji tehnologiji tiska. Če bo potrebno kaj popraviti ali dostaviti novosti, bo to možno prej. Prva izdaja je že zdavnaj pošla in so posamezni izvajalci AŠ poskrbeli tudi za svoja interna skripta, kot so storili malo prej v Mariboru. Pri tem delu so sodelovali še **F. Malešič, T. Vrhovec, B. Lipušček Ščetinin, B. Zupet, F. Savenc, W. Phleps, B. Mlač, B. Leskošek, P. Markič, B. Mlekuž** in le dve poglavji sta kar prevzeli iz stare AŠ.

Predmetnik AŠ vsebuje 20 predmetov, ki omogočajo izvedbo osnovnega programa. Od teh je 19 obveznih - skupaj s športnim plezanjem - (115 ur), kot neobvezno je dodano fotografiranje v gorski naravi, jadrnanje z zmaji in padali, veslanje na divjih vodah, gorsko kolesarjenje in jamarstvo (10 ur). Za vsak predmet so napisana navodila za izvedbo AŠ; varstvo narave se, na primer, lahko obdela s seminarско nalogo. Za posamezen predmet je napisan namen, vsebina, viri in dodatna literatura, ki pa bi je morda bilo lahko več. Publikacija se začne z organiziranostjo PZS, kot drugi predmet je Pomen in vsebina gorništv. Pri zgodovini alpinizma doma in v svetu se spoznavamo z dolgoletno gorniško tradicijo. Verjetno bo treba ta pojem še natančneje opredeliti in morda pozabiti na planinstvo.

Nevarnosti so razdeljene na objektivne in subjektivne in so po vsej vsebini označene, da lahko hitro spoznaš, kaj moraš storiti sam in kaj moraš vedeti o pasteh zunaj sebe. Tehnika gibanja v kopnem je ilustrirana (prej že oprema) in ima praktične veščine razdeljene po

vadbenih enotah, kot prva pa je Planinski izlet v visokogorje. Sledi tehnika gibanja pozimi (morda ustrezneje po snegu) in v ledu. Zadnja ima precej ilustracij in novosti.

Poglavje orientacije, posebno kart, zahteva natančno opredelitev. Gorniško izrazje bo potrebno še bolj slikovno predstaviti. Dober korak k temu so - in morda še bojo - napravili AR. To je dobra podlaga za opisovanje tur in vzponov. Lotiti bi se morali gradiva za spoznavanje gorstev z naše strani. Zelo dobro je obdelano poglavje športne medicine s posameznimi temami. Smučanje je razdeljeno na turno in alpinistično. Na novo je dodano športno plezanje, ki je sedaj precej razširjeno.

Kot neobvezno je dodano fotografiranje: priznajmo, da imamo tu že kar lepe uspehe. Jadrnanje s padali in zmaji se razvija, pa morda še tudi izven AŠ. Gorsko kolesarjenje je poseglo v naš gorski prostor. Moralo pa bi ostati izven gorskih steza in le na nadelanih poteh za vožnjo. Tudi veslanje ali pa sama vožnja s čolnom je bila sestava planinskih izletov. Jamarstvo je bilo včasih bolj povezano s planinstvom, pozneje je postalo samostojno. Pa nič zato, če znamo še plezati z lučjo!

Upam, da je knjižica izpolnila vrzel in zato s pridom sezimo po nji pri vzgoji naših bodočih alpinistov in športnih plezalcev - pa tudi drugim ne bo odveč.

B. J.

društvene novice

Valterju Demšarju v slovo

Številno velenjsko planinsko srenjo je iznenadila in pretresla vest, da je 9. julija nenadoma umrl **Valter Demšar**, osebnost, ki smo jo bolj ali manj dolgo poznali, videvali v Velenju in tudi spoštovali. S čim si je slednje zaslužil? Bil je človek širokih pogledov, zelo

preudaren, delaven, sistematičen in vztrajen. Nad pol stoletja član napredne in domoljubne slovenske planinske organizacije. Eden od prvih članov Planinskega društva Velenje, ustanovljenega leta 1949. Dve desetletji je zelo odgovorno in popolnoma brezplačno opravljal pomembni funkciji: do aprila 1967 je bil blagajnik društva, nato do marca 1972 predsednik nadzorskega odbora, kasneje še vrsto let porvedenik.

Kot dolgoleten in izkušen odbornik se je zavzel za obstoj in postopen razvoj društva in nje-

govih dejavnosti. Iz drobnih korenin z nekaj deset člani je z angažiranostjo zagnancev zrastle veliko drevo, ki danes šteje že nad 2500 članov in se uvršča v sam vrh slovenskega planinstva.

Kot blagajnik se ni zavzemal samo za ažurno in tudi pozitivno poslovanje društva, vzorno je tudi vodil podatke o članstvu. Vzel si je čas in redno letno obiskal vse planince. Mnogi se še danes s hvaležnostjo spominjajo dneva, ko jih je bodisi včlanil ali pa podaljšal veljavnost planinske izkaznice, s katero so potrjevali pripadnost ideji, mnogi pa tudi obiskali dosti slikovitih dolin, koč in vrhov po naših in tujih gorah. Preleste gorskega sveta so jih trajno očarale in jim lepšale življenje.

Iz Valterjevih evidenc in kartotek, zbranih po abecednem seznamu, še dandanes lahko zelo hitro razberemo, kdo vse so bili nekoč naši člani, pa tudi, kdo vse je pred desetletji živel v Šaleški dolini. Snov, zanimiva tudi za zgodovinarja! Iz več razlogov imamo danes slabšo preglednost pri podatkih o članstvu kot nekoč.

Kot velik ljubitelj narave, rož in gora je rad obiskoval Slovensko planinsko pot. Med prvimi je leta 1975 tudi prehodil Šaleško planinsko pot, leto kasneje pa del evropske pešpoti E6-YU od Radelj ob Dravi do Opatije. Spominjamo se, da se je leta 1978 z velikim navdušenjem udeležil slovesne otvoritve nove kočice na Loki pod Raduho in se v veliki množici povzpel tudi na zelo razgleden vrh.

Z Ivom Jamnikarjem in Anico Podlesnikovo je bil eden od treh prvih prejemnikov častnih znakov PZS in PZJ iz našega društva; prejel jih je leta 1967 v Pirševem domu.

Njegova velika zasluga je, da je dal odločno pobudo za bolj sistematično izletniško dejavnost odraslih in mladine in še boljše povezavo s članstvom. To je bilo na seji upravnega odbora 1. aprila 1967 na Paškem Kozjaku, kamor še ni bilo niti metra makadamske ceste. Hitro smo se sporazumeli za okviren program. V tistem letu pred češkimi dogodki smo potem uspešno izvedli izlete na Pungart, Uršijo goro, Golico v Karavankah, Koralpe, Smrekovec in Peco. Izletništvo je sčasoma preraslo v eno najbolj zlahatnih oblik naše dejavnosti in se močno razcvetelo. Sedaj praktično ne mine konec tedna v letu, da bodisi društvo, njegove skupine po podjetjih ali krajevnih skupnostih in šolski krožki ne bi izvedli vsaj kakšne akcije.

Valter, hvala ti, ker si nas prepričeval in navduševal za lepote gora in pametno preživljanje prostega časa!

UO PD Velenje

Nova Erjavčeva kočica na Vršču

Jeseniški planinci so letošnjo prvo avgustovsko nedeljo, dne 1. avgusta pred poldnem, na Vršču odprli novo Erjavčevo kočico, edino planinsko postojanko ob tem gorskem prelazu, ki

Nova Erjavčeva kočica na Vršču

Foto: Marjan Zaplatil

